VII. évfolyam 1. szám 1995 JANUÁR – FEBRUÁR

»Jöjj el, Uram!« (Jel 22,20)

MARANA THA

— A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja —

A SZERETET MINDENT ELVISEL

PRÓFÉCIÁK CZESTOCHOWÁBÓL

JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVÉNEK JÖVENDÖLÉSE

AZ EGYHÁZ TANÍTÁSÁBÓL

— A Szentlélek és az Egyház az utolsó időkben —

† A pünkösd †

Krisztus húsvétja pünkösd napján (a hét húsvéti hét végén) teljesül be a Szentlélek kiáradásával, aki isteni személyként nyilvánul, adatik és mutatkozik meg: Krisztus, az Úr a maga teljességéből árasztja ki bőségesen a Lelket.

Ezen a napon nyilvánul meg a maga teljességében a Szentháromság. E naptól kezdve a Krisztus által bejelentett királyság mindenki előtt nyitva áll, aki hisz benne: még a test alázatában élnek, hitükkel azonban már részesednek a Szentháromság közösségében. A Szentlélek jövetele „az utolsó idők" kezdete, az Egyház ideje, mely örökli, de még nem tölti be a királyságot:

Láttuk az igazi Fényt, megkaptuk az égi Lelket, megtaláltuk a valódi hitet: imádjuk az oszthatatlan Háromságot, mert Ő váltott meg minket.

† A Szentlélek Isten ajándéka †

»Isten a szeretet« (1Jn 4,8.16): a szeretet az első ajándék, amely az összes többit magában foglalja. Isten ***»a nekünk ajándékozott Szentlélekkel árasztotta ki szívünkbe«*** ezt a szeretetet (Róm 5,5).

Mivel a bűn következtében meghaltunk, vagy legalábbis megsebesültünk, a szeretet ajándékának első hatása bűneink bocsánata. Ez a Szentlélekkel való közösség (vö. 2Kor 13,13), ami az Egyházban visszaadja a megkeresztelteknek a bűn miatt elvesztett isteni hasonlóságot.

A Szentlélek először örökségünk „csíráit" adja vissza: a Szentháromság életét, ami arra képesít minket, hogy úgy szeressünk, „ahogy Ő szeretett bennünket". A szeretet (vö. 1Kor 13) a Krisztusban való új élet alapja, amit az tesz lehetővé, hogy ***»leszáll (ránk) a Szentlélek és erő tölt el (bennünket)«*** (ApCsel 1,8). A Szentlélek erejének segítségével hoznak Isten gyermekei gyümölcsöt. Az, aki az igazi szőlőtőhöz kötözött minket, ***»a Lélek gyümölcseinek hordozójává tesz, ami a szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás«*** (Gal 5,22-23). ***»A Lélek a mi életünk«***: minél inkább lemondunk önmagunkról, ***»annál inkább a Lélek szerint viselkedünk«*** (Gal 5,25): A Szentlélek által történik visszahelyezésünk a Paradicsomba, felmenetelünk a mennyek országába, a fogadott fiúság elnyerése, általa merészeljük Istent Atyánknak hívni, általa van a részesség Krisztus kegyelmében, az, hogy a világosság fiainak hívnak minket, az örök dicsőség osztályosainak.

† A Szentlélek és az Egyház †

Krisztus és a Szentlélek küldetése az Egyházban teljesedik be, mert ez Krisztus Teste és a Szentlélek Temploma. Közös küldetésük ettől kezdve azt jelenti, hogy Krisztus hívei osztoznak Krisztusnak az Atyával való közösségében a Szentlélek által: a Lélek **előkészíti** az embereket, kegyelme figyelmezteti és Krisztushoz hívja őket; kinyilvánítja előttük a feltámadott Urat, emlékezteti őket az Úr szavaira és felnyitja szellemüket, hogy megértsék halálának és feltámadásának értelmét; **megjeleníti** számukra Krisztus misztériumát – mindenekelőtt az Eucharisztiában –, hogy kibékítse őket egymással és **kapcsolatba léptesse** őket Istennel, azért, hogy ***»sok gyümölcsöt«*** hozzanak (Jn 15,5.8.16).

Az Egyház küldetése tehát nem Krisztuséhoz és a Szentlélekéhez kapcsolódik, hanem annak szentsége: egész léte és valamennyi tagja arra szolgál, hogy hirdesse és tanúságot tegyen, megjelenítse és elterjessze a Szentháromsággal való közösség misztériumát:

Mi, akik mindnyájan egy és ugyanazon Lelket, a Szentlelket kaptuk, egyetlen közösségbe olvadtunk egymással és Istennel. Mert bár külön-külön szétválasztattunk, és Krisztus által az Atya és az Ő Lelke lakozik mindegyikünkben, ez az egyetlen és oszthatatlan Lélek egységbe fogja azt, ami külön van (...) és mindnyájukat eggyé teszi önmagában. Úgy vélem, hogy amint Krisztus szentséges emberségének ereje egy testté forraszt magában mindenkit, Isten egyetlen és oszthatatlan Lelke, mely mindnyájunkat eltölt, ehhez hasonlóan lelki egységbe forraszt valamennyiünket.

Minthogy a Szentlélek Krisztus kenete, ezért Krisztus a Test Feje az, aki elárasztja a lelket a tagokban, hogy táplálja, gyógyítsa, kölcsönös tevékenységeikben megszervezze őket, hogy életet adjon nekik, tanúságtételre buzdítsa őket és társakul hívja őket az Atyának való felajánlkozásban és a világért való közbenjárásában. Krisztus az Egyház szentségeinek közvetítésével juttatja el Testének tagjaihoz Szent és Megszentelő Lelkét.

Istennek ezen „csodái" – amiket az egyházi szentségek adnak a híveknek – a Szentlélek által a Krisztusban való új életben teremnek gyümölcsöket.

»Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal« (Róm 8,26). A Szentlélek, Isten műveinek munkása, egyben az ima mestere is.

† Röviden †

»Mivel az Isten fiai vagytok, a Fia Lelkét árasztotta szívünkbe az Isten, aki Őt így szólítja: Abba, Atya!« (Gal 4,6)

A kezdetektől az idők végezetéig, amikor Isten elküldi Fiát, egyben mindig elküldi Lelkét is: küldetésük közös és elválaszthatatlan.

Az idők teljessége idején a Szentlélek Máriában mindent előkészít, hogy Krisztus megjelenhessen Isten népe előtt. A Szentlélek közreműködésével az Atya Emmanuelt ad a világnak, ami azt jelenti: ***»velünk az Isten«*** (Mt 1,23).

Isten Fiát a Szentlélek keni fel Krisztussá (Messiássá) megtestesülésekor. Jézus halála és feltámadása által válik Úrrá és megdicsőült Krisztussá (vö. ApCsel 2,36). Krisztus teljessége kiárasztja a Szentlelket az apostolokra és az Egyházra.

Krisztus, a Fej árasztja ki a tagokba a Szentlelket, aki felépíti, életben tartja és megszenteli az Egyházat. Az Egyház a Szentháromság és az emberek közösségének szentsége.

(Részlet a Katolikus Egyház Katekizmusából – 159-161.o.)

Boldog Új Évet Kívánok!

Az év első heteiben gyakran halljuk és mi is mondjuk másoknak ezt a jókívánságot. De nem szabad elfelejteni, hogy ennek a jókívánságnak Isten kegyelme mellett maga az ember az építője. Melyek azok az alapok, amelyekre biztosan lehet boldogságot építeni az új évben?

Hét oszlop, amely sziklaszilárdan tartja boldogságunk épületét:

1. Isten Országa létező valóság! Legyőzhetetlen! Minden nappal közelebb kerülsz ehhez a győzelemhez!
2. Jézus Krisztus kereszthalála által, az Atya gyermeke lettél! Ő szeret téged és gondot visel rád.
3. Jézus Krisztus szent vére által megszabadultál a Gonosztól és a bűn uralmától!
4. A keresztség szentségében elnyerted a Szentlelket! Mindennap megnyílhatsz előtte és kérheted vezetését! Ő erőt és örömöt ad neked!
5. Jézus él! Egyháza és Igéje által mindennap szól hozzád és megtanít a helyes életre.
6. Jézus ma is cselekvően van jelen az Ő közösségében, gyógyít és segítséget nyújt neked!
7. Az imádság által kapcsolatba léphetsz az Úrral és Ő állandó erőforrásod lehet.

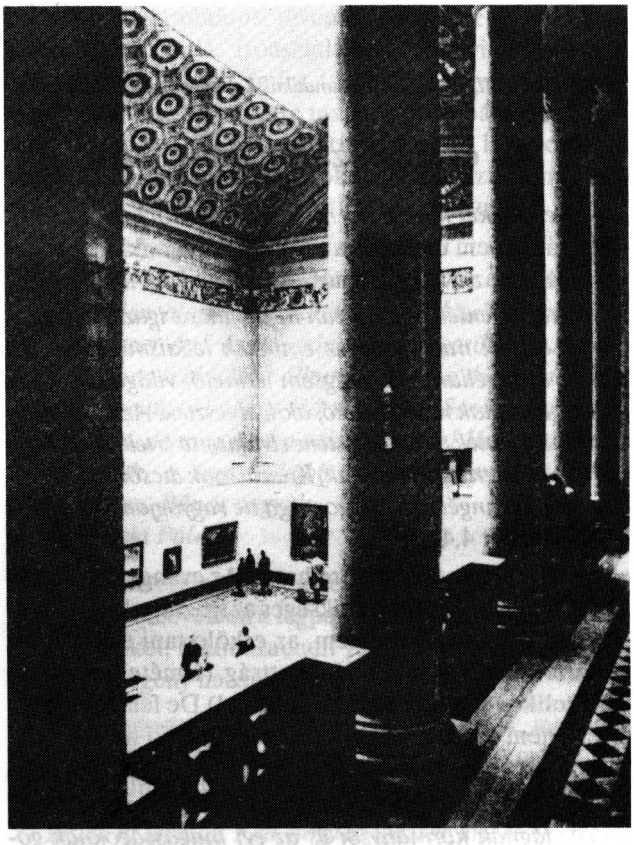
Az új esztendő elején tele vagyunk aggódó kérdésekkel! Mi lesz velem, milyen lesz a megélhetésem, a gazdasági helyzet, megmarad-e a béke? Ezen kérdések mögött reális veszélyek rejlenek. Valóban beteg is lehetsz, nehezebb lehet a megélhetésed, növekedhet a feszültség a népek között.

A reális veszélyek azonban nem vehetik el hitedet. Jézus ma is azt mondja:

„Ne félj, mert én veled vagyok! Légy bátor és fogadd el életedet, mert én veled vagyok. Ne csak saját erőiddel számolj, hanem az enyémmel. Ne magadra nézz, hanem rám, aki határtalanul szeretlek téged. A Gonosz elleni harcban csak velem lehet esélyed a győzelemhez. Én melletted vagyok és megvédelek... ha rám bízod az életedet!"

A felénk közeledő rossznak csak annyi hatalma van, amennyit mi adunk neki! Ha nem hiszünk erejében, akkor nem tud erőt venni rajtunk. Egyedül Istennek van igazi hatalma!

Életünk győzelme nem a világ szerinti győzelmet jelenti. A világ szemléletében a győzelem sikert, gazdagságot, élvezeteket, hatalmat jelent. Isten Országában siker az, ami az örökkévalóságban is siker... *„Gyűjtsetek kincset a mennyben, ahol se moly, se rozsda nem emészt, tolvajok nem törnek be és nem lopnak. Ahol a kincsed, ott a szíved is."* (Mt 6,20-21)

- Sikert jelent az, ha növekszel a szeretetben, mert a szeretet örök...
- Sikert jelent az, ha bátor vagy jót tenni másokkal... ha bátor vagy megbocsátani a téged ért sérelmeket... ha bátor vagy hitedet megvallani...
- Sikert jelent az, ha megharcolsz tisztaságodért... ha hűséges leszel házastársadhoz... ha igazat mondasz akkor is, ha az károdat jelenti...
- Sikert jelent az, ha betegségedben is megőrzöd bizalmadat Istenben...
- Sikert jelent az, ha kitartasz az imában kedvetlenség, lelki szárazság idején is... ha megteszed kötelességedet, mert ezzel az Úr akaratát akarod teljesíteni...

Ilyen értelemben kíván minden kedves olvasónak Boldog Új Esztendőt a főszerkesztő:

Katona István

IMÁDD AZ ISTENT, ÉS ÉLJ!

— Katolikus evangelizáció Magyarországon, 1994. —

(Befejező rész)

(Elhangzott a III. Katolikus Karizmatikus Kongresszuson, Budapesten.)

Az evangelizáció mint harc

„Nem békét jöttem hozni, hanem kardot" (Mt 10,34). Ha a sátán nem uralkodna a földön, mindenki örvendezve fogadná az evangéliumot.

*»Isten jelenlétében nyíltan hirdetjük az igazságot, s rábízzuk magunkat az emberek lelkiismeretére. Ha evangéliumunk mégsem érthető világosan, csak azoknak nem érthető, akik elvesztek. Az ilyen hitetleneknek **az e világ istene elvakította értelmüket**, hogy az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világossága ne ragyogjon fel nekik.«* (2Kor 4,4)

Nem elég az érzelmekre hatni. Az evangelizáció második lépésétől kezdve szükséges az igazság alapos ismerete, az ésszerű hitvédelem, az erkölcstani tudás, a hit misztériumaiban való tájékozottság. (Ismételten utalok a **Katolikus Egyház Katekizmusára!**) De feladatunk lényege nem emberi meggyőzés, hanem lelki harc.

»Nem a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen« (Ef 6,12).

Démoni erők tartják fogva a lelkeket. Sátáni hatalom, „e világ istene" vakítja el az emberek értelmét. A sötétség erődjeit kell lerombolnunk. **Ezért kaptuk Isten dinamitját a bérmálásban.**

»Harci fegyvereink nem földiek, hanem isteni eredetűek, amelyek várakat is lerombolnak. Így megcáfoljuk az ellenérveket és mindazt, ami Isten megismerése elé akadályként tornyosul, minden értelmet hatalmunkba ejtünk, s Krisztus iránti hódolatra kényszerítünk.« (2Kor 10,4-5)

Amikor Mózes hírszerzőket küld Kánaán földjére, hogy kikémleljék, a tizenkét hírszerző közül tíz lehetetlennek tartja az ígéret földjének elfoglalását.

»Nem vagyunk képesek azzal a néppel szembeszállni; erősebbek, mint mi vagyunk« (Szám 13,31).

Csak Józsue és Kaleb tart ki a hitből fakadó meggyőződés mellett:

»Nem szabad az Úr ellen lázadoznotok, sem pedig annak az országnak a népétől félnetek. Elnyeljük őket, oltalmazó árnyaik eltűnnek, ha velünk lesz az Úr. Ne féljetek hát tőlük!« (Szám 14,9)

Ha a magyar szellemi helyzetet fölmérjük, hajlamosak volnánk úgy beszélni, mint a hírszerzők többsége. Az általános erkölcsi lezüllés mellett hazánk népét két hatalmas démonfejedelem tartja fogságában: az **istenkáromlás** és a **depresszió** sötét hatalma. Mindkettő mögött a **hazugság atyja** áll, eltorzítja Isten arcát és az ember reményét.

Milyen természetesen fogadjuk, hogy a nyílt utcán kármkodást kell hallanunk! Nemrég egy plébános méltatlankodva beszélt arról, hogy egy katolikus közösség énekelve akarta dicsérni Istent a nyílt utcán. „Ezt a szektások csinálják." Istent hangosan dicsérni az utcán extravaganciának számít – Istent tele szájjal gyalázni hétköznapi sablon. A szemléletnek ez a **perverziója** démoni eredetű. Prohászka Ottokár ismételten kifejezte azt a meggyőződését, hogy a magyar nemzet a káromkodással átkot von magára.

*»Nem védekezem a rémséges gondolat ellen s a rám nehezedő borzalmas érzéstől, hogy a magyar nem győzhet. Ez a káromkodó nép okvetlenül megadja az árát, akármit csinálunk, ha körmeneteket is tartunk; a magyar földről, magyar nyelven emelkedik égre a legutálatosabb s legalávalóbb káromkodás. A pokol káromkodása után Magyarország káromkodása öltögeti rákfenés nyelvét Isten s az ő szentjei ellen. Úgy képzelem, hogy mikor ezt a büdös s utálatos felhőt látják a szentek az égből, melynek bodraiban férgek, giliszták s kígyók nyüzsögnek, melyből az iszákos, rossz gyomrok gőze és szaga gomolyog szerteszét, az istenkáromlás összesűrített földi kigőzölgése; s mikor a hangokat hallják, a nyelvet, mely arról híres, hogy a végtelen Fölséget gyalázza, a ragyogó napsugaras szépséget piszkítja, s kérdik, milyen nyelv ez a rettenetes emberi nyelv, mely **még emberi, de teljesen ördögi sugallatok hangoztatója**?... Imádkoznak még e nyelven, melyen így káromkodnak? Énekelnek még e nyelven, mely az átok s őrület diszharmóniáit csattogja a világba? **Nem tanulnak más nyelvet, ha imádkozni akarnak**, mikor annyira meg van szentségtelenítve a káromkodás által? Ha káromkodást hallok vonaton, a rothadó lelkek s a rákfenés s vérbajos emberek bűzét érzem s iszonyodom.«* (1916. jan. 1-i naplójegyzet.)

El is vesztettük az első világháborút! A trianoni békeszerződés, országcsonkítás tragédiáját Prohászka kifejezetten a káromkodásnak tulajdonítja.

»Tegnapelőtt volt a ratifikálás harmadszori olvasása. A törvény kész, az ország lenyakazásáról szóló békekötés alá van írva. Ausztria is szétment, de egy ország sem úgy, mint ez a mienk. – Nekem többször

volt „Ahndung"-om, hogy ezt a káromkodó népséget az Isten összetöri; megkaptuk. Az Isten-káromlás nálunk folyik a legszemtelenebbül s a legiszonyatosabban; káromkodni, az semmi. Mindenki káromkodik s mily piszkosan, mily kanászosan! Hát ez is világítélet!« (1920. nov. 17-i naplójegyzet.)

*»A magyar káromkodás a népisme, a Folklor (Volkslehre) egyik fontos problémája. Ez mutatja az Isten-idegenség rettenetes fokát. A magyar káromkodás a legmegbecstelenítőbb nyelvlázadás, nyelvöltögetés az Isten ellen. A tiszteletthiánynak s az ellenséges érzületnek oly rémítő kinyilatkoztatása, melynek mása csak a pokolban lehet, ott, hol minden arc fintor s minden fölség disznóól. **Ah, ez az átok földje lehet csak,** s ha az Isten nyila valahol üt le a világra, ez a büdös, szégyenletes néplélek lesz az attrakciója. **Nem tapasztaljuk máris az események e logikáját?!«*** (1920. nov. 18-i naplójegyzet.)

Tapasztaljuk az események logikáját... Káromkodó nemzet = öngyilkos nemzet. Öngyilkosság a politikában (második világháború, a kommunizmus vezetőrétegének demokratikus választásokon való önkéntes visszahozása); öngyilkosság a családi életben (abortusz, válás); és öngyilkosság fizikailag is (vezetünk a statisztikában). Depressziós nép vagyunk. A depresszió: önmagunk felé fordított agresszió. A magyar nemzeten a depresszió, az öngyűlölet, a negatív énkép átka ül.

Scanlan-Cirner **Szabadítás a gonosz lelkektől** c. könyvében olvassuk egy fiatal házasember, Cal történetét. Kiegyensúlyozott keresztény létére Cal egyszercsak – önmaga számára is váratlanul – durván bánt feleségével és gyermekével. Kitűnt, hogy Cal apja részeges volt, verte feleségét és Calt. Egyszer mint tizenéves fiú arra jött haza, hogy részeg apja éppen szidalmazza és bántalmazza anyját.

»Tudom, hogy utálsz és megvetsz engem – ordította az iszákos apa Calnak –, de te sem vagy jobb nálam, drágám. Éppen olyan leszel, mint én.« (56.o.)

Cal abban a pillanatban úgy érezte, valami súly telepszik a nyakára. Nyomasztó előérzet kezdte szorongatni: semmi áron nem akart apjához hasonlítani, mégis az az önkéntelen érzése volt, hogy ez elkerülhetetlen.

Mi történt? **Az apa átka démoni befolyást szabadított a fiúra.** Saját családi életében akarata ellenére is apja viselkedését kezdte utánozni. A szabadulásért végzett ima megtörte a gonosz hatalmát, Cal azonnal változást tapasztalt, és fokozatosan teljesen megszabadult problémájától.

Az apa átka démoni befolyást szabadított a fiúra... 1941. április 3-ra virradó éjszaka gróf Teleki Pál magyar miniszterelnök főbelőtte magát, miután nem tudta megakadályozni, hogy Magyarország részt vegyen a német támadásban Jugoszlávia ellen, amellyel előzőleg barátsági szerződést kötött. A boncolás igazolta, hogy Teleki agyában vérrög volt, amelytől előző déltől iszonyúan fájhatott a feje; fia szerint egész este a fejét fogta. Az ágya melletti asztalkán ott volt londoni követünk távirata, amely a diplomáciai kapcsolatok megszakítását, sőt hadüzenetet helyezett kilátásba Nagy-Britannia részéről, továbbá **Nostradamus jövendöléseinek egy példánya** (okkult befolyás!). Íróasztalán Széchenyi naplójának egy példánya feküdt (mint tudjuk, „a legnagyobb magyar" 1860-ban agyonlőtte magát), továbbá nagybátyjának, Teleki Lászlónak miniatür szobra (ő is agyonlőtte magát 1861-ben – családi átok?). A miniszterelnök búcsúlevele Horthy kormányzóhoz így hangzott:

»Főméltóságú Úr!

*Szószegők lettünk – gyávaságból – a mohácsi beszéden alapuló örökbékeszerződéssel szemben. A nemzet érzi és mi odadobtuk becsületét. A gazemberek oldalára álltunk – mert a mondvacsinált atrocitásokból egy szó sem igaz! Sem a magyarok ellen, de még a németek ellen sem! **Hullarablók leszünk, a legpocsékabb nemzet.** Nem tartottalak vissza. Bűnös vagyok.*

Teleki Pál«

A miniszterelnök a nemzet atyja – amikor a vérével megpecsételt levélben **a legpocsékabb nemzetnek** minősít bennünket, átkot szabadít ránk, amely amúgy is ott lebegett szegény hazánk fölött...

Ha Magyarországot evangelizálni akarjuk, meg kell birkóznunk a káromlás és a depresszió szellemével. Ne legyenek illúzióink! Harc ez, amely vért követel.

*»Isten az igazság. Kell, hogy az igazság hirdetője erre az igazságra tegye fel minden idejét, minden erejét, és **ha kell, életét is.**«* (**Evangelii nuntiandi** 5.)

Győzelem!

Mondjuk azt, amit Mózes hírszerzői: ezt a harcot nem vagyunk képesek győztesen megvívni, jobb, ha meg se próbáljuk?

Mondjuk azt a magyar nemzetnek, amit Jóbnak mondott a felesége, miután Jób – akárcsak a magyar nép a rendszerváltás után! – szemétdombra ült és cseréppel vakarta sebeit?

»Átkozd az Istent, és halj meg!« (Jób 2,9)

Nem, nem, nem! Mondjuk a magyarnak: **IMÁDD AZ ISTENT, ÉS ÉLJ!**

Jézus Krisztus legyőzte a sötétség hatalmát! A világ fejedelme már kivettetett! A Megváltó diadalmaskodott a pokol erőin!

«(Isten) Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan pellengérre állította őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk« (Kol 2,15).

Nekünk dinamit adatott, a Szentlélek ereje!

Mi vagyunk erősebbek!

*»Minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem az Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és **most már a világban is van.** Gyermekeim, ti az Istentől vagytok, és legyőztétek őket, mert **nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van.**« (1Ján 4,3-4)*

»Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval« (Róm 12,21).

Minden rosszal a vele ellenkező jót kell szembeszegezni. A gőg lelkével az alázat lelkét, a paráznaság lelkével a tisztaság lelkét, a viszálykodás lelkével a kiengesztelődés lelkét, a lázadás lelkével az engedelmesség lelkét, a hazugság lelkével az igazság lelkét.

Vakmerően káromkodik a magyar? Legyünk mi azok a magyarok, akik még vakmerőbben dicsőítik az Urat! Jerikó falai leomlottak, amikor harsonákkal körüljárták a várost – járjuk körül a magyar városokat a dicsőítés harsonáival!

Depressziós a magyar? Legyünk mi tükrei a magyar nép és kultúra igazi arcának, Istenben fölfedezett pozitív identitásának! Hirdessük magyar nyelven és magyar gondolkodás szerint, amit Péter apostol Jeruzsálemben hirdetett:

»Az ígéret nektek és fiaitoknak szól, meg azoknak, akiket – bár távol vannak – meghívott a mi Urunk, Istenünk« (ApCsel 2,39).

Imádd az Istent, és élj!

Mondjuk Pállal:

*»Nem szégyellem... az evangéliumot, hiszen Isten üdvösséget hozó **ereje** minden hívőnek«* (Róm 1,16).

Erő! **Dünamisz!** Isten dinamitját kaptuk, hogy falakon törjünk át, erősségeket romboljunk le, területeket hódítsunk, szíveket gyújtsunk lángra!

Aranyszájú Szent János egyháztanító egyik szentbeszédében azt mondja, hogy akiben a Szentlélek van, az olyan, mint aki égő fáklyával támad meg egy szénás szekeret... **Dinamit!** Ellenállhatatlan!

Hány magyar vértanú vérzett, hogy ez a nemzet imádja Istent és éljen! Gondoljunk Salkaházi Sárára, gondoljunk Apor Vilmos püspökre, gondoljunk Mindszenty bíboros szenvedésére... **Nem kell az átoknak rajtunk maradnia.** Áldás az örökségünk, és az a dolgunk, hogy leesdjük Isten áldását és továbbítsuk hazánknak.

Szentatyánk esztergomi beszédéből idézem – papoknak és szerzeteseknek mondta elsősorban, de az evangélium minden hirdetője alkalmazhatja magára.

»Talán Szent Péter és Szent Pál nem érezte magát szegénynek és alkalmatlannak küldetésének teljesítésére, amikor Rómába érkezett, ebbe a gazdag, hatalmas és műveltségére oly gőgös városba? E világ bölcsessége szerint nem látszott-e ostobaságnak az a tervük, hogy Krisztus Országát elterjesszék itt a földön?

Gondoljunk magyarország első hittérítőire, Szent Gellértre és Szent Adalbertre! Nem ütköztek-e látszólag leküzdhetetlen akadályokba? Mégis – éppen ezer éve – Istenbe vetett bizalommal hirdették az evangéliumot ebben az országban. Elérkeztünk a harmadik évezred küszöbére. Most tinéktek jutott osztályrészül az a felelősség és megtiszteltetés, hogy misszionáriusai legyetek annak a nemzetnek, amely újjá akar születni egy boldogabb és biztosabb jövőre. Tekintsetek nagy védőszentjeitekre, és – példájukat követve – gyújtsátok meg Isten szavának fényét honfitársaitoknak.

*Éppen ezt a küldetést fogadtuk el; hiszünk abban, hogy „Isten gyöngesége erősebb az embereknél" (1Kor 1,25). Lelkesedésünk is éppen korlátaink ismeretéből ered, hiszen **erőt meríthetünk a Szentlélek segítő jelenlétébe vetett bizalomból.**«* (Esztergom, 1991. aug. 16.)

»Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság Lelkét adta nekünk. Ne szégyellj hát tanúságot tenni Urunk mellett.« (2Tim 1,7-8)

~~~~~~~~~~

Még egy prófétai idézet II. János Páltól (**Redemptoris missio** 86.), 1990.

»A megváltás harmadik évezrede küszöbén Isten csodálatos új keresztény tavaszt készít elő, amelynek már dereng a hajnala.«

A sajátos magyar hivatás – szintézis és **ÁLDOZAT!**

A magyarság olyan virág, amely keleti talajba ereszti gyökereit, de nyugat felől kapja az éltető esőt.

Eugenio Pacelli, a későbbi XII. Pius pápa, mint a budapesti eucharisztikus világkongresszuson szereplő pápai legátus és bíboros államtitkár mondotta a következőket:

»Ez a nép, amely Keletről jött és lelkében a keleti gondolat tündöklő mélységeit hordozza, anélkül, hogy sajátos jellemvonásait elvesztette volna, naggyá nőtt nyugati földön, amelyet új hazájának választott. Részesült a nyugati civilizációból, megerősödött és megtisztult általa és benne, és fokozatosan készült arra, hogy ezzel a civilizációval szemben olyan szerepet töltsön be, amely kegyetlen megpróbáltatások között is bensőleg gazdagította és nemesítette, s amely mindig értékes mozzanata marad az európai történelemnek és kultúrának.«

Aki Keletről jön, annak számára Magyarországon kezdődik a nyugat. Aki nyugat felől jön, annak Magyarországon van kelet.
~~~~~~~~~~

A passzív, kontemplatív keleti mentalitás és a praktikus, kreatív nyugati mentalitás nem jellegtelen, hanem egyedi szintézisben találkozik a sokféle nép keveredéséből előállt, saját nyelvét és kulturális identitását mindig is őrző magyarságban.

Ez a nép sem a török hódoltságban, sem a Habsburg-birodalomban nem veszítette el sajátos identitását.

Imádd az Istent – még mélyebbre, az isteni ősvalóságba kell eresztenünk a magyar szintézis gyökereit.

Élj – a legmagasabbról, a keresztény hit magasságaiból kell kapnunk a magyar szintézis éltető esőjét.

A szabadkőművesség Nagy Építőmesterével szemben, a New Age arc nélküli panteista szintézisével szemben, az agykontroll egyetemes elméjével szemben az igazi magyar szintézis a személyes Isten személyes szavára adott válasz:

»Ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak: az enyém vagy... Mert drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek.« (Iz 43,1.4)

Az új keresztény hajnal – II. János Pál víziójának megvalósulása hazánkban – a magyar szintézis keresztény értelmezése. **Imádd az Istent és élj!**

Dr. Kovács Gábor

EGYHÁZMEGYEI GYÓGYÍTÓ SZOLGÁLAT BEINDÍTÁSA

Több mint tíz évvel ezelőtt, az imacsoportunknak előadás sorozatot tartottak az ajándékokról a St. Péter és Pálban, Newcastleben. A sorozat után Sean Conaty atya, aki akkor plébános volt, egy gyakorlatot végeztetett velünk. Arra kért, idézzük emlékezetünkbe az imacsoport minden tagját és írjuk le mindegyikükről az eszünkbe jutó ajándékokat. Az olyan ajándékok, mint a mosoly, vagy csupán a jelenlét, figyelem, egy csésze jóízű tea elkészítése, szeretetteljesség és segítőkészség, szervezőkészség éppen olyan fontosak voltak, mint a prófétálás és más adományok.

Ebből a gyakorlatból nagyon sok megerősítés, dialógus és szolgálat származott a csoportban. Sokszor mondják, hogy ajándékaink nyilvánvalóbbak mások, mint saját magunk számára. Csoporttársaink szólítottak fel és neveztek meg minket. Ez fontos volt, elsősorban a megerősítés miatt, másodsorban azért, mert az ajándékokat a tagok és nem a vezető nevezte meg és így a részrehajlás és az ajándékok el nem ismerése ki volt zárva.

A következő szolgálatok születtek: ügyintézés, szeretetteljes elfogadás, megkülönböztetés, prófétálás, zene, vendéglátás, vezetés, közbenjárás és gyógyítás.

Akkoriban rendszeresen voltak misék a Péter Pálban, amelyeken gyógyulásért is imádkoztak. A gyógyító szolgálatot itt, valamint az imacsoportban kezdtük el.

Szombat reggel szemináriumokat tartottunk a meghallgatás és a közösségre való készségből. Sean atya a gyógyítás különböző szempontjairól beszélt.

Folytatás

Néhány évvel ezelőtt Sean atya elköltözött Chester le Streetbe, Durham közelébe. Fontosnak éreztük, hogy folytassuk ezeket a miséket, ezért elhatároztuk, hogy áthelyezzük St. Cuthbertbe, Chester le Streetbe. Majd azt is el kellett döntenünk, ki fog résztvenni a gyógyulásokért történő imaszolgálatban. A döntéshozatal során sok dolgot kellett mérlegelni.

Úgy gondoljuk, a különböző szolgálatokban néhány ember több kegyelmet kapott, mint mások, de Isten bárkit használni fog, ha úgy akarja. A gyógyítás hatalmas ajándék Krisztus testében; ezért, úgy tűnik, jobb csoportban imádkozni, amikor csak lehet. Ez lehetővé teszi, hogy Krisztus testének ajándékai a szolgálat során keveredjenek egymással. Több ember fog jönni a gyógyító imaösszejövetelre, mint bármely más eseményre. Ez annak a jele, hogy a mai világban óriási szükség van gyógyulásra.

Az állandó önkeresés jele is lehet azonban néhány embernél, akik gyógyító összejövetelről gyógyító összejövetelre utaznak, akár egy hét leforgása alatt is. Amikor egy „gyógyító guru" látogatást tesz valamelyik egyházmegyében, mindenhonnan érkeznek emberek. Amikor a „guru" elutazik, ritkán van folytatás azok számára, akiknek szükségük lenne rá. Az emberek gyakran megbántva és zavarodottan távoznak, de a vendég már mit sem sejtve elment. A templom tele volt, egy jó este volt.

De ez volt a lényege az eseménynek? Mikor a helyi papok úgy döntenek, hogy gyógyító szolgálatot indíta-

nak, kevesen keresik fel őket. A szentmise maga a legnagyobb gyógyító szolgálat, de úgy tűnik, ezt sokan nem méltányolják.

Komoly kérdések a motivációról és a hitről

Mindez komoly kérdéseket vet fel a motivációról és a hitről. Úgy tűnik, inkább jelekre és csodákra, mintsem Istenbe vetett várakozó hitre buzdítjuk az embereket. Annyi bizonyos, ha Isten az, akiben hiszünk, akkor bárkinek a szerető keze meghozza a gyógyulást.

Azt mondják, a csodák bölcsesség nélkül utálatosak, ezért a fentieket, a szervezés iránti igényt, a számonkérhetőséget és felelősséget figyelembe véve, írtunk az egyházmegye minden területére egy-egy közismert, megkülönböztetett embernek. Felkértük őket, hogy ők is nevezzenek meg 3-4 másik embert, akikkel csoportot alkothatnak. Meghívtuk őket egy egynapos szemináriumra. Azon a napon Sean atya és McDonnell atya beszélt nekünk a gyógyításról. Átnéztük és megvitattuk a Nemzeti Szolgálati Bizottság gyógyításra vonatkozó iránymutatását. Minden csoport kapott egy példányt. Ezután egymásnak szolgáltunk.

Majd elmondtuk nekik az egyházmegyére vonatkozó terveinket.

Irányelvek

- Kezdjük el a gyógyító szolgálatot saját imacsoportunkban, ha eddig még nem volt ilyen szolgálat.
- Szolgáljunk más csoportoknak az ő területükön, ha szükséges. Szolgáljuk az öregeket és betegeket, akik nem képesek eljutni saját csoportjukhoz. Saját otthonukban történő imádság méltányolandó.
- Felkérésre szolgáljuk a csoporttagok családjait is. Lehetőség szerint gyógyító imával szolgáljunk a lelki napokon és az egyházmegyei miséken.
- Szolgáljunk bárkinek hosszabb imával, aki ilyen szolgálatot igényel és az este rendelkezésre álló időnél több időre van szüksége.
- Érzékenységre és belátásra van szükség. Hosszabb ima során néha egy-két főből álló kisebb csoport is elég, ha az illető úgy érzi, hogy egy nagyon nehéz problémát így könnyebben tud megosztani.
- Minden csoport egyházmegyei, gyógyításért közbenjáró csoportként fog rendszeresen együtt imádkozni.
- Minden csoport kijelöl egy vezetőt. Ha bárkit felkérnek a csoport nevében, nem mehet önállóan szolgálni, a többiek tájékoztatása nélkül.
- Üzleti szándékkal nem keresünk lehetőségeket. Plébániákra csak felkérésre és a plébános tájékoztatása után megyünk.
- Kórházat csak felkérésre, a beteg beleegyezésével és lehetőség szerint a lelkész tájékoztatása után látogatunk.

Megkértük a csoportokat, hogy beszéljék meg és imádkozzák át a hallottakat. Ha hajlandók elkötelezni magukat ilyen jellegű szolgálat mellett, jelezzék nekünk, hogy mikor és hol lesznek elérhetők szolgálatunk alatt.

Most 17 ilyen csoport működik az egyházmegyében. A telefonszámokat, időpontokat és helyszíneket tartalmazó listát átadtuk a püspöknek, elküldtük az egyházmegye összes imacsoportjának és minden egyházmegyei mise után hozzá lehet jutni.

Azóta két szemináriumot tartottunk és jelenleg a harmadikat készítjük elő. Folyamatban van Francis és Judith McNutt kazettáinak előkészítése is és nem kétséges ezeknél lesz „follow up".

Több pap és szerzetes is szolgál a csoportokban. Szolgálatainkon senki nem imádkozik egyedül. Az emberek bármelyik rendelkezésre álló csoporthoz boldogan mennek és senkit sem tekintenek tehetségesebbnek a többieknél. Ugyanakkor senkit nem terhelnek és merítenek ki jobban, mint másokat.

Figyelmeztetjük a csoportokat, hogy helyesen gazdálkodjanak az idővel, hogy az este ne húzódjon el. Akinek további imára van szüksége, azt a saját területén működő csoporthoz irányítjuk. Az olyan szolgálat, mint a mienk, nem a legalkalmasabb hely az „átitató" (több órát igénylő) imádságra.

Plébániáinkon és egyházmegyéinkben sok lehetőség van a gyógyulásra. Reméljük, hogy végül mindannyian összejöhetünk előítéletek nélkül, hogy ezt a jelentős szükségletet kielégítsük. Az ítélkezés kétség kívül a társadalom pestise. Addig azonban úgy érezzük, tehetünk egy kis lépést a kezdet felé, hála azok nagylelkűségének, akik eljöttek, hogy szeretetben szolgáljanak. Köszönet mindannyiuknak.

Pat Kennedy
az egyházmegyei gyógyító szolgálat vezetője

(A Goodnews engedélyével közöltük.)

TANÚSÁGTÉTEL

— Életem értelme Jézus! —

Nagyon messziről jöttem vissza közétek. Hosszú évekig voltam távol: Istentől, tőletek és az Egyháztól.

Pedig minden szépen kezdődött, vallásos nevelést kaptam, az Úr már kamaszkoromban nagyon közel került a szívemhez. De lassan eltávolodtam Tőle, először kamaszos nemtörődömségből, azután már tudatos lázadásból. Sokáig nem tudtam, hová megyek, de az biztos volt, hogy Isten felé nem. Megpróbáltam egy másik vallásban megtalálni a békét, majd az Isten-tagadásig is eljutottam. Fáradhatatlan ellenagitátora lettem hitnek, vallásnak, Jézusnak. Évekig a világban hajszoltam a boldogságomat.

Sok-sok hívást, utalást, figyelmeztető jelet küldött megmentésemre az Úr, de én betapasztottam a füleimet.

Szörnyű évek következtek, életem kisiklott, reményvesztett, depressziós lettem.

Örömet már semmiben nem találtam, a szórakozás, az alkohol, a barátok már csömört okoztak. Nem tudtam már sem örülni, sem sírni.

Megkeményedett a szívem, már saját magamat sem tudtam sajnálni. Már elkeseredni sem volt energiám. Nem tudom, melyik volt az a pillanat, amikor mégis beléptem „azon" a templom kapun.

Nem tudom az Úr melyik pillanatot ragadta meg, hogy szívemben ne az ellenkezést találja.

De mert Ő azért jött, hogy a bűnösöket hívja – megtalált engem is.

Annyi évi lázadás, lelki nyomor, szenvedés, megkeseredettség után egy jelentéktelennek tűnő pillanatban érintett meg.

Amikor először gyóntam az éveken át tartó lázadás után, kezdtem rádöbbenni, hogy meg vagyok mentve.

Évek óta nem imádkoztam, de akkor szüntelen ima tört fel bensőmből.

Azóta is rengeteg nehézség akadt, de Ő szüntelen velem van, bámulatos módon átformálja gondolataimat, szívemet, egész hozzáállásomat. Odáig vezetett, hogy szinte örülök annak, hogy pórul jártam a saját magam választotta utamon, mert különben valószínűleg soha nem tértem volna vissza Hozzá. Mindezt úgy tette velem, hogy egy pillanatig sem éreztem, hogy elvette volna szabadságomat.

Az Úr annyi kegyelemmel halmoz el, hogy úgy érzem magam, mint egy kis gyerek, akinek hirtelen annyi ajándékot adnak egyszerre, hogy nem tudja melyiket bontogassa ki először.

Elvezetett az „Élet a Lélekben" szemináriumra és még jobban meggazdagította gyenge hitemet. Segített, hogy elhárítsam azokat a dolgokat, amik gátolnak Felé.

Bizonyára ti is tudjátok, hogy mit jelent az életátadás öröme...

Az életgyónás közben úgy éreztem, valóban hazatértem; és megérintett a gyógyító Jézus.

Azon az éjszakán annyi év után először rémálmok és gyógyszerek nélkül aludtam.

A Szentlélek megkeményedett szívemet megnyitotta és a könnyek adományát adta. Azt a hivatást kaptam, hogy tanúságot tegyek arról, amit az Úr velem tett. Én, aki évekig Isten ellen beszéltem, most arra kaptam képességet, hogy Őt hirdessem.

Meggyógyított testi betegségemből is, hosszú ideig megoldatlan orvosi eset voltam. A Lélek-keresztség óta egyetlen tablettára sem volt szükségem.

Határtalan béke áradt rám.

Az Ő Egyháza mondta ki a feloldozás szavait.

Az Ő Egyháza adta újra számba az Élet Kenyerét.

Az Ő Egyházának tagjai tették rám kezüket és általa áradt rám a Lélek.

Köszönetet szeretnék mondani az atyának, aki végigvezetett minket ezen a szemináriumon.

Köszönöm testvéreimnek, akik segítettek és imádkoztak értem.

Köszönöm az Úrnak csodás gyógyulásom, Ő valóban meg tud gyógyítani minden szörnyűséget, és egy csodálatos élet tárul fel, ha hagyjuk szívünkbe lépni.

Életem értelme Jézus, soha nem akarok elszakadni Tőle.

DICSŐSÉG AZ ÚRNAK!

Grászli Katalin

Címlapfotó:
„Azt kérem tőletek: legyetek egyek, forrjatok össze az imában" – Jézus szavai Nadzsuban, 1994-ben.

JÓ DÖNTÉSEK A VEZETÉSBEN

Egyszer egy nagyon sikeres bankigazgatót, pár nappal nyugdíjaztatása előtt megkérdezett az új igazgató: „Uram, mi a sikerének a titka?" Válasza így hangzott: „Két szóval tudok válaszolni: jó vezető lesz, ha **jó döntéseket** hoz!" Az új igazgató nem lett boldog ettől a felelettől és a következő napon újból odament az idős emberhez: „Uram, hogy jut el az ember addig, hogy jó döntéseket hozzon?" A találó válasz ez volt: „Fiam, ezennel egyetlen szóval tudok válaszolni: tapasztalat!"

A fiatal embert még most sem elégítette ki a válasz. A következő napon odament elődjéhez és azt mondta: „Uram, hogy lehet tapasztalatot szerezni?" Harmadszorra a válasz megint nagyon egyszerű, bár meglepő volt: „Könnyen! A válasz megint két szó: tapasztalatokat szerezhet – rossz döntések által!"

Ebből az egyszerű történetből megtanulhatjuk, hogy a jó vezetés jó döntések eredménye. De jó döntéseket csak tapasztalatok által lehet hozni. A tapasztalat megszerzésének útján lehetetlen, hogy egy nap ne hozzunk rossz döntéseket. Melyek azok a rossz döntések, amelyeket meglátásom szerint a vezetők hoznak? Hogyan tanulhatunk tőlük, hogy jó döntéseket hozzunk?

1. számú rossz döntés:
Imaélet elhanyagolása

A Karizmatikus Megújulás és minden más megújulás mozgató ereje a buzgó imádság. Lehetetlen elvárni, hogy a megújulás mennyiségben és minőségben gyarapodjon, és az Egyház megújulásának forrásává váljon, imádságos vezetők nélkül.

A legtöbb vezető számtalan okot tud felsorolni, hogy csoportja miért nem fejlődik. Míg a közömbösség, az „átjáróház" szindróma, az egyházi szervek együttműködésének hiánya, konfliktusok, stb. valóságos problémák, Jeremiás rámutat az Isten dolgaiban való fejlődés elmaradásának másik okára.

> *»Bizony esztelenek voltak a pásztorok, nem keresték az Urat. Ezért nem volt szerencséjük, és egész nyájuk szerteszéledt«* (Jer 10,21).

E verzió szerint sok keresztény vezető esztelen, amikor Isten akaratáról van szó, és esztelenségük az ima hiányából származik.

Peter Wagner felmérést végzett Amerikában 572 protestáns lelkipásztor között, hogy megismerje imaéletüket. Az átlagidő, amit a pásztorok naponta imádsággal töltöttek: **22 perc** volt. (Ez konkrét imádságot jelent – nem Biblia tanulmányozást, lelki olvasmányokat vagy hangszalagok hallgatását.)

Úgy találta, hogy a pásztorok 57%-a napi 20 percnél kevesebbet imádkozik. Minden harmadik (34%) 20-60 percet tölt imádsággal és csak 9% imádkozik napi 1 óránál többet.

„A Szentlélekkel való eltöltöttség foka egyenes arányban áll az imádsággal." Hogyan várhatjuk el az Úrtól, hogy dolgozzon rajtunk keresztül, ha nem keressük az Ő arcát? Hogy növekedhetünk a Szentlélek gyümölcseiben és az ajándékok helyes alkalmazásában, ha nem hagyjuk, hogy Isten tanítson minket az imában?

Ha azt akarjuk látni, hogy a megújulás növekszik, virágzik és érlelődik: tartsunk bűnbánatot az imádság elmaradása miatt.

2. számú rossz döntés:
Ha a vezető cél nélkül vezet

A cél azt jelenti, tudjuk, merre megyünk. „Milyen terved vannak a jövő évre a csoportja számára?" – kérdeztem egyszer egy imacsoport vezetőjétől. Azt válaszolta: „Nem tudom pontosan, de megteszem a tőlem telhetőt!" Hogyan teheti meg egy vezető „a tőle telhetőt", ha nincs célja, stratégiája? Ha nem zavartatjuk magunkat azzal, hogy megtudjuk Isten nekünk szánt feladatát és azt tegyük, akkor mások (a világ) fogja ránk terhelni a saját értékeit. Élete vége felé Pál kijelentette:

> *»A harcot megharcoltam, a pályát végig futottam, a hitet megtartottam.«* (2Tim 4,7)

Nem állíthatta volna ezt ilyen magabiztosan, ha nem ragaszkodott volna keményen Istentől kapott feladatához. Istennek terve volt Pál életével:

> *»Az Úr azonban így szólt hozzá (Ananiáshoz): 'Menj csak, mert őt választottam eszközül, hogy nevemet hirdesse a pogányok, királyok és Izrael fiai előtt«* (ApCsel 9,15)

Pál mindig szem előtt tartotta ezt a célt:

> *»Futok a kitűzött cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyre Isten fölülről hívott meg Krisztus Jézus által«* (Fil 3,14).

A cél motivál minket a haladásra. Figyeltél már kutyákat versenyfutás közben? A futtató egy nyulat erősít drótra, amelyet a kutyák előtt húznak, így azok futás közben állandóan a nyulat nézik. A cél hasonlít erre a nyúlra. Az irányvonal érzetét kelti.

Istennek terve, célja van velünk, csoportunkkal, népünkkel:

> *»Hiszen tudom, milyen terveket gondoltam el felőletek – mondja az Úr; ezek a tervek a békére vonatkoznak, nem a pusztulásra, mert reménységgel teli jövőt szánok nektek«* (Jer 29,11)

A zsoltáros azt mondja:

> *»Értelmet adok neked, megtanítalak az útra, amelyen járnod kell. Tanácsot adok neked, s szemem rajtad nyugszik«* (Zsolt 32,8).

Első feladatunk felismerni ezt a tényt és keresni Isten irányítását:

Miért fontos ez? **Miért** kell nekem ebben részt vennem? **Miért** kellenek ezek a dolgok? **Miért** élvez ez elsőbbséget? **Miért** csináljuk ezt?

3. számú rossz döntés:
Vezetők, akik nem éreznek késztetést és nem késztetnek másokat sem

Ha életünket nézzük, látunk-e buzgalmat, lelkesedést, izgalmat, szenvedélyt, tüzet, inspirációt? Vagy úgy találjuk, hogy apátia, érdektelenség, közöny, passzivitás a jellemző? Alszunk, vagy talán még rosszabb: élettelenek vagyunk?

Egy nagy amerikai gyár bejáratánál ezt a feliratot lehet olvasni: *„Ha olyan vagy, mint egy talicska, amely nem megy tovább, mint ameddig tolják, nem kell itt munkát keresned!"* A lelki törekvésben is folyton személyes kezdeményezést és buzgalmat kell tanúsítani, készen a második mérföld megtételére.

Mi a késztetés forrása? Imádság és szoros kapcsolat a Szentlélekkel. Imában Isten emlékeztetni fog arra, mit tett velünk, emlékeztetni fog iránta való első szeretetünkre, erőt fog adni a folytatáshoz.

Mindenféle csoport vagy közösség gondosan figyeli vezetői életét és követi példájukat. Úgy, amint a tanítványok figyelték és utánozták Jézust.

Hogy lehet másokat indítani a Szentírás olvasására?

Elismerés: Emlékeztesd őket, hogy kiválasztottak, fontosak, különlegesek az emberek az Egyház számára. Nem a csoport vagy a plébánia, hanem Isten Országa számára fontosak. Sok papot tudnék példaként felhozni, akik elvesztették a késztetést, mert nem kaptak elismerést, munkájukat nem méltányolták.

Dicséret: Mindenki az elismerés iránti éhséggel szívében született. A bátorítás áttüzesíti a szíveket és a motiváció forrása.

Szeretet: Az emberek éheznek a szeretetre. A barátságos, együttérző és szeretettel teli légkör további embereket fog vonzani és az Egyház szolgálatára indítani.

Delegálás: Azt jelenti, hogy képes vagyok más emberben megbízni, hogy jó munkát fog végezni. A hatékony emberek megsokszorozzák magukat a felelősség megosztásával. A Kivonulás könyvének 18. fejezete a Biblia egyik legfontosabb része a vezetésről. Sokszor megpróbáljuk az összes munkát magunk elvégezni.

A problémát nem a motiváció és a lehetőség hiánya okozza. A lelki pásztoroknak meg kell tudniuk, milyen ajándékaik vannak a hozzájuk tartozó embereknek és kreatívan kell őket dolgoztatni. A leendő vezetők itt vannak köreinkben. Az egyetlen gond, hogy nem ismerjük fel őket.

4. számú rossz döntés:
A vezetők nem tanulók, ők nem taníthatók

Jézus tanuló volt:

> *»Növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt«* (Lk 2,52).

A tanítványok is tanulók voltak. A tanulás hiánya tapasztalatlansághoz vezet. A tapasztalatlanság hatékonytalanságot eredményez. Mely területeken van szükségünk folytonos fejlődésre?

Megbízhatóságban: *»Legyenek... mindenben megbízhatók.«* (1Tim 3,11)

Következetességben: Meggyőződésednek megfelelően éled az életedet? *„Ami vagy az olyan hangosan beszél, hogy nem hallom, amit mondasz! Úgy élj, hogy életed és magaviseleted magábavéve is prédikáció legyen"* (Borromeo Szent Károly).

Tökéletességben: *»A csodálkozástól magukon kívül, annál lelkesebben hangoztatták: ›Mindent jól tesz‹«* (Mk 7,37). Amit az Úrnak teszel, az a legjobb, vagy silányság? Istennel elsősorban győzől, másodsorban vesztesz.

Egységben: Hogy kell megoldani konfliktusokat; a jelentéktelen ellentétek tönkreteszik az egységet.

Talán vezetési tevékenységünk során gyakran a fenti hibákba esünk. Azért imádkozom, hogy meggyőződéssel hagyjuk az Urat, hogy megérleljen minket. Az Ő fegyelmezése és vezetése mellett képesek leszünk **jó döntéseket** hozni.

Nikol Baldacchino

PRÓFÉCIÁK CZESTOCHOWÁBÓL

Zsid 12,1-2: ***»Ezért mi is, akiket ekkora sereg hitvalló vesz körül, vessünk el minden terhet, különösen a csábító bűnt, és fussuk meg kitartással az előttünk lévő küzdőteret. Tekintsünk föl a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki a fölkínált öröm helyett a kereszthalált szenvedte el, anélkül, hogy a gyalázattal törődött volna, s most Isten trónjának jobbján ül.«***

„Nem lehetek bor a népem számára, mielőtt össze nem törettek a szenvedés dézsájában."

„Sokkal jobban szeretném kiárasztani Szentlelkemet. Ki kell nyitnotok szíveteket, legyetek alázatosak, legyetek olyanok, mint a gyermekek. Semmire nem vagytok képesek önerőből, ezért nyissátok ki szíveteket és legyetek alázatosak előttem."

„Egyházam a hit és az egység hiányától szenved. Ti vagytok az én népem. Éljetek hitben, és próbáljatok összetartani, legyetek egységben Egyházammal és a pápával. Ne adjatok helyt a megosztottságnak."

Jn 15,1.5: ***»Én vagyok az igazi szőlőtő, Atyám a szőlőműves... ti a szőlővesszők.«***

„Ha valóban szerettek, akkor követtek engem, és bárhol leszek, ott lesztek ti is."

„Ti vagytok az én választott vezetőim és én azt akarom, hogy erős vezetők legyetek, legyetek erősek bennem és legyetek erősek együtt. (A vezetőkhöz): *Legyetek velem a középpontban és legyetek velem az Egyházban töltött életetekben. Sok csalódással találkoztok vezetésetek során, de nem akarom, hogy ezeket a csalódásokat nézzétek. Énrám figyeljetek. Én vagyok a lámpás a lábatok előtt. Én vagyok a ti világosságotok. Ha rám szegezitek tekinteteteket, lépésről lépésre foglak vezetni benneteket csalódásokon és nehézségeken át. Legyetek erősek bennem és erősek együtt velem a központban."*

„Szeretném meggyógyítani szíveteket, amely az egység hiányától szenved. Legyen egység bennetek és köztetek. Szeretném megadni a Szentlélek erejét mindegyikteknek, hogy építsétek az Egyházat és támogassátok az Egyházat saját hazátokban. Különleges ajándékokat és különleges hivatásokat adok nektek és azt akarom, hogy ismerjétek fel ezeket az ajándékokat és hivatásokat, hogy segíthessétek egymást és együtt dolgozzatok a dicsőségemért, az Egyházam építéséért. Imádkozzatok az egységemért, az Atya, a Fiú és a Szentlélek legyen veletek."

„Új kezdet eljövetelét érzem. Isten hív minket, hogy kezdjük újra, arra építve, amit eddig tett értünk a múltban. A Szentlélek kiáradásának új hullámát érzem, amely sokak értelmét és szívét megérinti, azokét, akikhez beszéltem. Úgy tűnik, az Urat hallom, mintha ezt mondaná. Sajátos módon szentháromságos, sokkal mélyebb közösségi érzés lesz. Minden közösség modellje Mária lesz. A közösségek családok lesznek, Eucharisztiaként lesznek összetartva és Mária lesz a modell, különleges jel az öröm lesz... az előttünk álló örömért hordozta Ő a keresztet."

„Elhívtalak titeket, hogy kövessetek és hagyjátok ott hálóitokat. De néhányan közületek inkább visszatértek azokhoz a dolgokhoz, amelyeket elhagytak, a munkához, amely könnyű volt és a tapasztalatokhoz, amelyekre emlékeztek. Én azonban arra kérlek, kövessetek, amerre vezetlek benneteket. Ez mindig valami új lesz, de igaz marad a régihez viszonyítva. Ne térjetek vissza hálóitokhoz."

Jn 1,16-18: ***»Mindnyájan az ő teljességéből merítettünk, kegyelmet kegyelemre halmozva. A törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztussal valósult meg. Istent sohasem látta senki. Az egyszülött Isten, aki az Atya keblén nyugszik, ő nyilatkoztatta ki.«***

(Elhangoztak az Európai Katolikus Karizmatikus Vezetők Találkozóján 1994 nyarán.)

A SZERETET MINDENT ELVISEL

Nem kerülhetjük el az emberi kapcsolatokat. Minden nap kapcsolatba kerülünk egymással – család, közösség, plébánia, barátok, kollegák, azok, akik nekünk szolgálnak és akiket mi szolgálunk. Nézzük meg, hogyan viszonyulunk egymáshoz életünk során, és meglátjuk, hogy megújult keresztény hitünk milyen változást hozott.

A szeretet: életforma

Annak az igényünknek, hogy a Szentlélek betöltsön minket, nincs sok értelme, ha magatartásunk, viselkedésünk nem mutat szeretetet. A szeretet nem csupán egy érzés – inkább szemléletmód, életforma. Jézus Krisztus igazi követésének jele. A szeretet mindent eltűr, a legjobbat hiszi, és kitart akkor is, amikor az emberek újból és újból cserben hagynak (vö. 1Kor 13). Ha tökéletesek vagyunk elméleti kérdésekben (és Isten bőségesen ellátott minket tehetséggel), de nincs bennünk szeretet, akkor elbuktunk. Amint Isten hozzánk fűződő kapcsolatának központjában a szeretet áll, a szeretet a minket (embereket) összekötő kapcsolat lényege is. Könnyű szeretni valakit madártávlatból egy felszínesen, triviális szintű kapcsolatban. De amikor közel kerülünk és részt veszünk egymás életében, hamarosan felfedezzük, milyen erős is valójában a kapcsolatunk.

Keresztényként mindig tudatában kell lennünk, hogy az embereknek mekkora szükségük van szeretetre. Fel kell ismernünk a szeretet utáni kiáltást minden furcsa viselkedésforma mögött, ahogy Jézus is tette. Bizonyos emberekkel kapcsolatban ezt mégis nehéznek fogjuk találni, ilyenkor kell Istenhez fordulnunk segítségért. Mielőtt azonban elvárnánk Jézus iránymutatását és segítségét, meg kell bizonyosodnunk, hogy szeretetkapcsolat fűz-e hozzá bennünket.

Szeretetkapcsolat

Amikor meghívjuk a Szentlelket életünkbe, első dolga lesz, hogy Jézust, mint szerető Urat, új módon tárja szemünk elé. Gyakran hiányzik belőlünk a mai, csodákat véghezvivő, bennünk élő úr iránti eleven, szinte feszült várakozás – csupán Jézus történelmi alakja, földi szolgálata van szemünk előtt. Még mindig sok keresztény csak a maga erejéből akarja kapcsolatait kezelni és problémáit megoldani. Mások azonban már felismerték, hogy élő szeretetkapcsolat köti őket Jézushoz. Tudják, hogy tehetetlenek, de a bennük élő Istennel az ég hatalma leszállt a földre és eredményesen átalakíthatja őket. Ezt a belső életet – mi Jézusban és Jézus bennünk – fogja a Szentlélek hatékonnyá tenni mindannyiunk számára, ha engedjük. Átalakítja viselkedésünket, gondolkodás módunkat és minden kapcsolatunkat (vö. Róm 12,2).

Önmagunk elfogadása

Az Írás egyszerű igazsága, hogy az Atya úgy szeret minket, hogy elküldte Fiát, hogy meghaljon értünk. Ha növekednünk kell kapcsolatainkban, saját magunk elfogadásával kell kezdenünk. El kell hinnünk, hogy szeretnek minket, még akkor is, ha nehéz megértenünk, hogyan találhat Jézus (vagy bárki más) szeretetre méltónak minket. Mindenkinek szüksége van, nemcsak arra, hogy szeressen, hanem arra is, hogy őt szeressék. Éreznünk kell, hogy fontosak vagyunk magunk és mások számára, máskülönben mindig fenn áll a veszélye az érzelmi összeroppanásnak. A szeretet adásban és elfogadásban jut kifejezésre, és a szeretet legjellemzőbb vonása, hogy hajlandó elfogadni mindenkit olyannak, amilyen, beleértve saját magunkat is. Jézus világosan mondja, szeretnünk kell Istent és felebarátunkat, ahogy önmagunkat. Miért? A válasz nagyon világos: ***»Ezen a két parancson alapszik az egész törvény és a próféták«*** (Mt 23,40) Vagyis e kettő nélkül semmi sem működik helyesen.

Az Írás nem egy elvont koncepció – életre kel, mikor Jézus Krisztus rajtad és rajtam keresztül találkozik mások szükségével. Ha élő hitem van Jézusban, számíthatok rá, hogy az Úr dolgozni kezd általam. Segítségért is fordulhatok Hozzá, azokkal az emberi kapcsolataimmal, amelyekkel tudom, hogy csődöt mondtam. Általában én szorulok változásra, hogy szeretetem olyan feltétlen legyen, mint az Úré.

Új életfelfogás

Jézus Krisztus által új teremtménnyé lettem (vö. 2Kor 5,17). Ezért csupán fel kell magam ajánlani és hajlandónak kell lennem a változásra. Ő adja a szeretetet és a hatalmat. Ez azt jeletni, hogy jobban kell bíznom a bennem működő Istenben, mint saját arra irányuló erőfeszítésemben, hogy jobbá váljak. Ez egy **teljesen új életfelfogás**, nem csupán néhány változtatás a régiben. Azt igényli, hogy átadjam az irányítást Neki, hogy cselekedeteim az általa belém oltott életből eredjenek. Az ilyen élet fog tartós gyümölcsöt teremni, és majd csak akkor lesznek bizonyítékai kapcsolataimban a növekedésnek. Sosem szabad elfelejtenünk, hogy a Szentlélekkel való eltöltöttség a magam erejének a megfeszítésétől a hit felé fordulást, és önmagunktól Isten felé fordulást jelent. Rá kell ébrednünk, hogy összes kapcsolatunkat nem magunktól, saját erőforrásból, hanem Isten életet adó gondoskodásából, Jézus Krisztus erejéből kell megélnünk.

Charles Whitehead

(Az ICCRS Newsletter engedélyével közöltük.)

JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVÉNEK JÖVENDÖLÉSE,

AMELYET 1994 OKTÓBER 3-ÁN ADOTT VASSULÁNAK

Ó por, melynek lelke van mégis, miért okozol nekem ennyi keserűséget? Ó Vassula, mennyire szenvedek e nemzedék miatt! Utánuk nyújtom kezem pusztaságukba, kiszáradt lelketek után nyúlok, amelyet életre szeretnék kelteni, de úgy tűnik, hogy nem veszik észre szabadító kezem... Jöjj gyenge leányom, jövendölj Nevemben és mondd meg népemnek, amellyel új szövetséget kötöttem, hogy most következnek azok a napok, amikor újból keresztül szúrják szívünket (Jézusét és a Szűzanyáét). Ellenségeim arra készülnek, hogy elfoglalják szentélyemet, templomomat és tabernákulumomat, hogy ott vigyék végbe vészterhes borzalmaikat. Olyan nagy szorongattatás ideje következik, amilyen még nem fordult elő a népek életében. Erőszakkal és árulással foglalják el házamat. A lázadás már folyamatban van, de rejtekben és azt, aki a lázadást feltartóztatja még el kell távolítani, mielőtt a lázadó nyilvánosan megszentségteleníti szentélyemet.

Ó, milyen sokan buknak el majd hízelgése miatt! De enyéim nem engednek neki. Inkább életüket áldozzák ügyemért! Könnyes szemmel mondom: Egyházam a betolakodó miatt kerül tűzpróbára... Ostromállásait már kiépítette az egész világon. Az oroszlán kijött barlangjából. Halljátok és értsétek meg! A betolakodó egy bölcs, azok közül való, akik a vadállatnak szolgálnak és tagadják istenségemet, feltámadásomat és hagyományomat. Róluk mondja a Szentírás: »Felfuvalkodtál a szívedben és azt mondtad: ›Isten vagyok és az Isten trónján ülök a tenger közepén.‹ Noha ember vagy, nem Isten, szívedet mégis Isten szívéhez tetted hasonlóvá« (Ez 28,2).

Lányom, ma osztatlan szívre találtam, melybe beleírhatom lepecsételt titkaimat, mivel most bizonyosan beteljesednek. Ezért engedd meg, hogy e szavakat szívedbe írjam leányom: Ha az, aki a szent nép hatalmát megtöri, szent hagyományom „kiárusítójával" együtt foglal helyet trónomon, jelenlétét isteni jelenlétté fogják emelni szentélyemben. Figyelmeztetlek benneteket és tovább is figyelmeztetni foglak, de sokan csak meghallgatnak és nem értenek... Ma még terveket szőttök, de mondom nektek, hogy képtelenek lesztek végrehajtani... Nyissátok ki szemeteket mindannyian és lássátok az összeesküvést házamban! Az összeesküvés és az árulás összetartozik: egy azok közül, aki asztalomnál ül, felkel ellenem és országom minden hatalma ellen. Azért mondom el most ezeket nektek, hogy amikor eljön az idő, teljesen megértsétek szavaimat és higgyétek, hogy én, az Isten, küldöm kezdettől fogva az üzenetet. Most olyasvalamit mondok nektek, ami idáig rejtve volt előttetek. Új rejtett és előttetek ismeretlen dolgokat tárok fel. Sokan elvesztik közületek a hitet és ezt a „kalmárt" fogják tisztelni, mivel behízelkedi magát és ő, aki egy idegen isten népével áll kapcsolatban – korszakotoknak azon bölcseivel, akik istenségemet, feltámadásomat és hagyományaimat elutasítják – lábával tapos áldozatomra. Mivel az ember szíve gyenge, sokan el fogják őt fogadni, mert attól a pillanattól fogva, hogy szívükben elismerték, nagy megbecsülésben részesíti őket.

Egyházamnak el kell viselnie mindazt a szenvedést és árulást, melyet magam is elviseltem. Újból be kell igazolódnia az Írásnak: »Verd meg a pásztort és szétszóródnak a bárányok!« (Zak 13,7) Bármi történik is, ti mégis engedelmeskedjetek ennek a pásztornak (II. János Pál pápának). Hozzá legyetek hűségesek és senki máshoz! Pásztorotokat meg fogják verni – és népem sóhaja áthatol a mennyen. Amikor városom már csupán romhalmaz, megnyílik a föld, szétreped és megrendül. Amikor mindez szemetek láttára végbemegy, egy szikra gyullad fel keletről. Keletről emelkedik fel egy igaz, feddhetetlen kéz, hogy Nevemet dicsőségemet és áldozatomat megvédje. Míg a vadállat szája káromlást ont, keletről egy szív ajánlkozik, hogy ezt a testvért, aki az ellenfél zsákmánya lesz, megmentse. És mialatt megszegik a törvényt, elvetik a prófétákat és megölik őket, keletről nemes hang hallatszik: „Ó ellenállhatatlan, tégy méltóvá bennünket Nevedhez! Add meg nekünk most, hogy Nevedben egyek lehessünk..."

A Sátán útban van trónom felé. Gyűjtsétek össze közösségeiteket és mondjátok meg nekik, hogy én, Jézus, kötöm be sebeiteket, ha eljön az ideje. A mi két szívünk lesz szorongattatástok idején egyetlen menedéketek! Ti, akiket oly gyengéden szeretlek, halljátok és értsétek meg: Azt akarom, hogy bátrak legyetek! Ne féljetek a nagy szorongattatás napjaiban! Tovább is védjétek szavamat, szent hagyományomat és ne vegyétek át az emberi, légből kapokat tanokat, amelyeket ellenségem tár elétek és tollával aláír. Vérrel fogja nevét aláírni, azzal a vérrel, amelyet gyermekekből vesz, akiket halálos beavatási ünnepségeihez használ fel. E beavató ünnepek emelik őt céljához. És ti, barátaim, még valamennyien a hajnalpírt várjátok, mivel már megszegték a törvényt, a lázadás eléri csúcspontját, emeljétek fel szemeteket és tekintsetek kelet felé! Figyeljétek a hajnalt, figyeljétek a fényt, amely keleten kél fel. Figyeljétek tervem beteljesedését, mivel a szomjas ember kiszáradt torokkal keresi a vizet, teljes dicsőségemben és fenségemben jövök, mint áradat új Nevemmel hozzátok. ◆

MIT JELENT ÚJJÁSZÜLETNI

Fiatalok jönnek-mennek, ide-oda csapódva keresnek valakit. Valakit, aki szereti és elfogadja őket feltétel nélkül a szívük mélyén. S mindent elkövetnek, hogy ezt megkapják. Sokuk azzal sem törődik, ha ez csak látszatmegoldás, látszatboldogság, látszatszeretet. S már a pillanatnyi öröm is megfelel nekik. S a világ üzenetei sem nyújtanak mást a televízión, rádión, újságokon keresztül. Szinte minden arra ösztönzi őket, hogy ne várjanak a szexualitással, ami igen gyakran elvezeti őket a kábítószerhez, alkoholhoz és egyéb Szexuális úton Terjedő Betegségekhez (SZTB)... és elsodorja őket a lényegtől, az Isten szeretetétől, aki ma is ugyanolyan valóságos azok számára, akik hisznek Benne. Jézus Krisztus igazi példa számunkra és lehetne egyre több fiatal számára, ha meg tudnánk mutatni ezt az életünk mindennapjaiban. Máté evangéliuma is erre buzdít:

> ***»Így világítson világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és magasztalják mennyei Atyátokat.«*** (Mt 5,16)

Hogyan tegyük ezt? Hogyan jussunk el a fiatalok szívébe? Mi segíthetne abban, hogy a fiatal generáció kinyissa az ajtót és befogadja Jézus Krisztust Megváltójának? Miért várjanak a szexualitással a házasság utánig? Hogyan lehetne megvalósítani az igazi bensőséges kapcsolatot? Hogyan alakíthatsz ki életre szóló barátságokat?

Ezekre és ehhez hasonló kérdésekre próbált választ adni a „Fiatalok az Élet Küszöbén" FÉK című program három napos szimpóziuma a Regina Szállodában 1994 december 2-től 4-ig. Tanárok, orvosok résztvételével telt el a hétvége, de minden érdeklődőt is szívesen láttak. Tanári kézikönyvet is lehetett vásárolni, amelyben 13 tanórás anyag található. Az anyag három nagy részre tagolódik. Az első rész a szexualitással és az önismerettel foglalkozik, amelyben a Biztonságos szexre hívja fel a figyelmet, ami a házasságban levő monogámiában rejlik.

Ma az AIDS korában élünk. Azt hisszük, hogy mi ezen már túl vagyunk, mivel sokuknak megvan már a párja. Azonban gyermekeink előtt ott áll a veszély, hogyha nem példaértékű az életünk, s nem tudjuk azt tükrözni, hogy Jézus Krisztus az igazi példánk, akkor gyermekeink elfordulnak tőlünk, s a szexualitásban, kábítószerben, alkoholban keresik a pillanatnyi élvezetet. S ha elkapják az AIDS-t, akkor már nincs mit tenni. „Nincs második esély." Ezt a videofilmet is mindenki megnézhette, ahol az AIDS-ben szenvedő betegek beszélnek magukról és hogy hogyan találták meg Istent az életükben. Felelősek vagyunk mi felnőttek, hogy a jövő nemzedéknek a kezébe mit adunk, mit rakunk a szívébe, kit mutatunk fel. Jézus Krisztus bocsássa meg nekünk, ha eddig nem sikerült. Jézus Krisztus legyen az irányadó, hogy merjünk Érte és Vele harcolni, küzdeni gyermekeink boldogságáért, teherbíró képességükért mindenkor, s szeressük egymást mi felnőttek, s dicsérjük Jézust, hogy Isten segítségével még megmenthetjük a fiataljainkat, akik az élet küszöbén példát keresve, tétován várnak ránk, hogy segítsük és felkészítsük őket a jó kapcsolatokra, házasságra és a szülői szerepre. Éppen ezzel foglalkozik az anyag második része.

A harmadik rész az anyagban rávilágít arra, hogy miért szükséges a jellemfejlesztés és az értékrendszer kialakulása. Majd záró óraként a Jézus című film megtekintésére és kiértékelésére buzdít a tanári kézikönyv, ahol amikor a Szentlélek leszállt Jézusra galamb formájában, szózat hangzott az égből:

> ***»Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.«*** (Mt 3,17)

„A Szentlélek a teremtés lélegzetvétele. Miként kezdetben Isten Lelke lebegett a vizek felett, úgy most Isten Lelke még sokkal tevékenyebben és közelebbről megérinti az ember szívét: megismerteti az embert önmagával, és segít fölébe emelkedni önmagának." (Alfred Delp SJ)

A Szentlélek vezetésével megtaníthatjuk gyermekeinket, hogyan emelkedjenek fölé önmaguknak. Az Úr küld minket, hogy ezt az örömhírt átadjuk nekik. S ezt vidáman kell vállalnunk, hiszen: *„A derűs szív erőssé tesz és kitartóvá, hogy szépen éljünk. Ezért, aki igazán Istent akarja szolgálni, legyen mindig derűs."* (Néri Szent Fülöp)

> ***»Örvendjetek az Úrban szüntelen! Újra csak azt mondom: örvendjetek!«*** (Fil 4,4)

Ebben az örömben tanuljunk meg várni türelemmel, szeretettel, ahogy a Szűzanya várta a megszületendő Messiást, s aki által én is megtértem 1990 augusztus 10-én és általa születtem meg igazán 1991 május 11-én. Örömömet akkor ezzel a verssel próbáltam kifejezni:

Megérkeztem

Mindig siettem.
S izgatottan kerestem
Valakit, akit nem láttam;
Valamit, amit csak éreztem.
Hiányos volt az életem,
S ettől folyton menekültem.

Megkötözött szívemet
Rabságba szorította a lelkem.

Egy pohár vízre vágytam,
Mégis mindig colát ittam.
A valótlan világon ábrándoztam,
S mit kutattam, mégsem találtam.

Itt vagyok most köztetek
Hadd köszönjem meg ezt nektek,
S ki idehozott néki is köszönet,
S hála mindenek felett a Jó Istennek.

Szeret engem az Úr, szeret,
S ölel engemet,
Hogy itt lehetek veletek.
Megérkezve, s megszomjazva bár,
De megérkeztem, s megszülettem köztetek.

Szülessünk mi is újjá és mindennap szülessünk meg újra. Így készítsük az Úr útját.

II. János Pál pápa szavaival szeretném megköszönni még egyszer az életemet, mely élővé vált Jézus Krisztus születése által: *„Karácsony az 'ember' ünnepe. Egy 'ember' születik. Egy a sok milliárd közül, aki született, születik és születni fog a földön. Az ember statisztikai alkotó elem. Nem véletlen, hogy Jézus egy népszámlálás alkalmával jött a világra – amikor egy római császár tudni akarta, hány alattvalója van országában. Az ember számítások tárgya. A nemiség kategóriájába sorolják. Egy a milliárdok közül. És mégis, ugyanakkor: egyetlen, egyedülálló és megismételhetetlen! Azért ünnepeljük oly fénnyel Jézus születését, hogy tanúsítsuk: minden ember 'valaki', egyedülálló és megismételhetetlen."*

Zillich Beatrix Mariann

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

¤ December folyamán a Marana Tha 2000 Alapítvány gondozásában megjelent **P. Slavko Barbarics: A szeretet iskolája** című könyve 140.-Ft-os áron. A medjugorjei üzeneteket tárgyalja elmélkedő formában. Kapható a katolikus könyvesboltokban. Januárban megjelentetjük **Max Thurian: Mária** című könyvét és **Katona István: Boldog vagy, mert hiszel** című evangelizációs jelleggel írt képes könyvét.

¤ Olvasóinktól elnézést kérünk, hogy 70.-Ft-ra emeltük újságunk árát. A papírárak emelkedése kényszerített erre a lépésre. Bízunk azonban olvasóink érdeklődésében és abban a felelősségvállalásban, hogy újságunk megvásárlásával is támogatják a Szentlélekben való megújulást hazánkban. Külön is köszönjük néhány olvasónk nagylelkűségét, hogy dupla előfizetési díjat küldött, fölajánlva a másodikat azok részére, akik esetleg az áremelkedés miatt nem tudják vállalni az előfizetést. Egy évre az előfizetés 420.-Ft + postaköltség. Olvasóinkért továbbra is havonta egy szentmisét ajánlunk fel testi-lelki egészségükért.

¤ Vassula Ryden, Svájcban élő misztikus január 28 és 29-én Budapestre érkezik. 28-án délután 2 órakor a pasaréti ferences templomban, 29-én vasárnap pedig a Szent Család (Szondy u. 72) templomban tart összejövetelt. Az összejövetel programja: rózsafüzér, Vassula előadása ill. tanítása, kérdések feltételére is lesz alkalom, természetesen olyanokra, amelyek kapcsolatban vannak Istenben való életünkkel, majd utána szentmise. Hangsúlyozzuk Vassula kérését, hogy az érdeklődők a két templom közül csak az egyiket válasszák, hogy mindenkinek legyen alkalma a résztvételre. A templomi alkalmon kívül Vassulával nem lehet külön találkozni, mivel a nap hátralévő részét az imádságnak szenteli.

¤ Január 15-től kapható a III. Katolikus Karizmatikus Kongresszusról készült 60 perces videofilm (ára: 1000.-Ft).

¤ Január 30-tól kezdődően újra indul az „Élet a Lélekben" szeminárium 8 hetes programja, február 1-én pedig a Linn féle gyógyító szeminárium. Mindkét szemináriumra a gyülekezés és egyben a jelentkezés a pesti Ferences templom melletti folyosó külső részén lesz 30-án illetve 1-én este 6.45-kor. Innen együtt megyünk át az előadás épületébe. ♦

A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS NEMZETKÖZI HÍREI

HÍREK A NAGYVILÁGBÓL

Kína

(Az alábbiakat az ICCRS-hez címzett levelekből vettük. Néhány részletet megváltoztattunk.)

Évekkel ezelőtt a Kínai Népköztársaságból néhány katolikus pap levélben fejezte ki érdeklődését a Megújulás iránt. Néhány könyvet küldtünk nekik, de csupán könyvek alapján nem igazán tudtak elindulni.

Tavaly néhány ember elutazott Kínába, hogy idős szerzetes nővéreket látogasson meg, akik túlélték az üldözéseket. Útjuk során elvitték őket egy püspökhöz és két-három hozzá tartozó paphoz. Rövid magyarázat után imádkoztak fölöttük és néhány laikus fölött, a Szentlélek kiáradásáért. Segítettek nekik, hogy megkapják a nyelvek ajándékát. Ez a rövid látogatás indította el a Szentlélek mozgalmát Kínában.

Múlt őszre már emberek ezrei részesültek a Szentlélek-keresztségben. Csodák és megtérések történtek nagy imaösszejöveteleken. Óriási vallási lelkesedés támadt az emberek között. De mivel a papoknak nem volt tapasztalatuk, pár hiba történt néhány ajándék alkalmazása során. A jelenlegi helyzetben elég nehéz nekik kívülről segíteni, csak imában tudjuk hordozni őket. A Szentlélek vegye át a kezdeményezést megsegítésükben. Legyen az Úr megkoronázva ott, ahol népét üldözik.

Kolumbia

Június 6-án egy nagy földrengés megölt 1.000 embert és 20.000-et hajléktalanná tett Kolumbiában. A **Minuto de Dios** karizmatikus közösség nagy energiával vesz részt a lakásépítésben és minden lehetséges módon segíteni próbál. A Kolumbiai Püspöki Konferencia az ICCRS-től Camilo Bernal atyát és a **Minuto de Dios**-t jelölte ki az Egyház tevékenységének koordinálására a katasztrófa sújtotta területen.

Később, a nyár folyamán megtartották Bogotában a Megújulás vezetőinek V. Nemzeti Kongresszusát. Több, mint 1.300-an tanulmányozták az Egyház 20 évszázados Szentlélek tapasztalatát, hogy ébren tartsák a karizmatikus megújulás által az Egyháznak adott lángot és elkötelezték magukat egy mélyebb lelkiségért való munka mellett. A résztvevők hálát adtak Istennek Rafael Garcia-Herreros és Diego Jaramillo atyákért, akik oly fontos szerepet játszottak a megújulás kezdeti éveiben. Diego atya arra buzdította az embereket, hogy jobban törődjenek egymással. A kongresszust a tavaly novemberben alakult Katolikus Karizmatikus Megújulás Nemzeti Tanácsa szervezte. A szervezet tagjai Kolumbia minden tájáról érkeztek és az országban működő megújulás sok formáját képviselik.

Albánia

(Az ICCRS munkatársa, Nikol Baldacchino most tért vissza missziós útjáról Albániából, ahova néhány ottani pap kérésére utazott. Szemelvényeket közlünk jelentéséből.)

Az albán Katolikus Egyház nemrég szabadult fel a hosszan tartó vallási üldözések jármából. Különösen kegyetlen volt az utóbbi 25 év, amikor az ország kikiáltotta magát a világ első ateista államának. Ez idő alatt az összes templomot lerombolták, a klérus nagy többségét börtönbe vetették és az egyszerű keresztvetés is büntetendő vételeknek számított.

Az északon fekvő Skodre városában, a katolicizmus központjában, 1993-ban újra megnyitották a ferences szemináriumot. Rektora Prela atya, montenegrói ferences lett. Horvátországban került kapcsolatba a megújulással, és néhányszor résztvett az olasz találkozókon, Riminiben. Tavaly decemberben kezdett imaösszejöveteleket szervezni Albániában.

Ez a több mint 60 fős csoport hívott meg, hogy vezessek egy „Élet a Lélekben" szemináriumot. Három napig a Szentlélek-keresztség jelentőségéről, a karizmatikus ajándékokról és az Úr, Szentlélekben való imádásának jelentőségéről beszéltem. Vasárnap délután egy mise során, amelyet Ivan Diaz, Pápai Nuncius celebrált, imádkoztunk a résztvevők fölött, a Szentlélek-keresztségért.

„A jelenlévők közül sokan megkapták a nyelvek adományát, mások prófétálni kezdtek, vagy megkapták az ismeret szavának ajándékát. A szeminárium néhány résztvevője a mise után ott maradt és hosszú órákig dicsőítette és imádta az Urat, hangos ujjongással."

„A Pápai Nuncius szerint ez volt Albániában a karizmák első megnyilvánulása a modern időkben."

USA

„Hozsanna 94"-et tartottak a floridai Orlandóban, júliusban. A dicsőítés, a dal, a tánc, a színművészet, a zene és az imádás nemzetközi katolikus fesztiválja művészeti vezetők ezreit hozta össze, főleg a latin-amerikai országokból. Az esemény szónokai az USÁ-ból, Kolumbiából, Puerto Ricóból, El Salvadorból, Mexikóból, Gu-

atemalából, Spanyolországból és Olaszországból érkeztek. A beszédek témája a technikai instrukcióktól, mint például „Zeneszerzés" és „Vokális gyakorlatok" a kifejezőbb témákig, mint például „A zenész és az énekvezető lelkisége" vagy „Zene: egy világnyelv". Martha Reyes, a találkozó koordinátora szerint a rendezvény sikere azt jelzi, hogy a jövőben egy másikat fognak szervezni.

Fidzsi és Nyugat-Szamoa

Ken Metz atya júliusban a Csendes-óceáni Szigetekre utazott, hogy beszédet mondjon Suvában, Fidzsi-szigetén, az Országos Karizmatikus Konferencián.

A találkozó 2.000 résztvevőjének Ken atya elmondta, hogy a Szentlélek-keresztség a beavatási szertartás katolikus örökségének helyreállítása. A konferenciát követően számos plébánián mondott beszédet, némelyik ezek közül a dzsungel mélyén volt. Sok faluban működnek imacsoportok, a helyi katekéták irányításával.

A következő héten Pio Taufinu'u, a nyugat-szamoai Apia bíborosa üdvözölte Ken atyát egy öt napos „Élet a Lélekben" szemináriumon, amelyet az egyházmegye tartott a hozzátartozó papoknak, katekétáknak és plébánia vezetőknek. Mindegyik nap koncelebrált misével kezdődött a katedrálisban, majd három ülés következett, ahol a 300 résztvevő tanult, részt vett az „Élet a Lélekben" szemináriumon és kis csoportokban imádkozott. Minden nap több és több ember látogatta a találkozókat.

Szamoán Ken atya egy egynapos lelkigyakorlatot is tartott a Karmelita nővéreknek és vasárnap misét mondott a katedrálisban. Mindegyik összejövetelen nyilvánvaló volt a Szentlélek ereje.

Indonézia

(Nico van Steekenburg atya osztja meg észrevételeit ebben az utolsó hírben.)

„Ma reggel megkaptam az ICCRS Nemzetközi Híreit. Kicsi, de inspiráló és azt az érzetet kelti bennem, hogy ezek a dél-szumátrai kis imacsoportok a gyümölcseikkel, részei a Szentlélek egy sokkal nagyobb, a világ megújítására irányuló erőfeszítésének, amelyet olyan embereken keresztül valósít meg, akik megnyílnak előtte. Az önök Nemzetközi Hírei mindenekelőtt ablak, amelyen keresztül láthatom a karizmatikusok reményteljes megtapasztalásait a világban. Köszönöm segítségüket."

„Köszönöm az Úrnak, hogy elvezetett a Katolikus Karizmatikus Megújulásba. 1991-ben ott kellett hagynom óriási diaszpóra plébániámat, Dél-Szumátra belsejében, amelyet nagyon szerettem, hogy a dél-szumátrai Palembang közösségének rektora legyek. Lehetőségem volt résztvenni az Assisi lelkigyakorlaton, ami csodálatos élményt jelentett. Most az imacsoportok tagjai gazdagítanak és én megpróbálom inspirálni őket. Isten vigyáz ránk. „Múlt hónapban volt az észak-szumátrai, Medan egyházmegyei regionális karizmatikus találkozó, 1.700 km-re (650 mérföldre) Palembangtól. A 6 szumátrai egyházmegyéből kb. 200 ember vett részt. Velünk volt Isten."

Kontinentális találkozások

(Idén nyáron kontinentális, regionális találkozókat szerveztek a vezetők és a Nemzeti Szolgálati Bizottsági tagok számára a Fülöp-szigeteken és Lengyelországban. Az európai találkozóról szóló jelentést az ICCRS Nemzetközi Hírei következő számában közöljük.)

Az Ázsia-Óceánia térség vezetői számára találkozót rendeztek szeptemberben, a fülöp-szigeteki Taclobanban. A rendezvényt a Fülöp-szigeteki Nemzeti Szolgálati Bizottság képviseletében Bart Pastor atya vezette. A résztvevők a térség püspökeinek előadásában hallottak a helyi problémákról, míg Metz atya a világszerte tapasztalható jelenségekről, kihívásokról beszélt. A tanácskozás eredményeként a jelenlevők megállapodtak abban, hogy felállítanak egy tanácsot az Ázsai-Óceánia régió katolikus karizmatikus megújulásának szolgálatára.

Az Ázsia-Óceánis Katolikus Karizmatikus Tanács (CCCAP) célja, hogy az ICCRS-szel együttműködve szolgálja a katolikus karizmatikus megújulás nemzeti vezetőit a térségben. Mivel az ICCRS alapszabálya kijelenti, hogy a szervezet nem végez olyan munkát, amelyet helyi szervezetek meg tudnak tenni, ezért az ICCRS támogatja ezt a kezdeményezést.

A találkozón jelenlevő nemzeti képviselőkből alakul meg a tanács, ha jelölésüket a nemzeti szolgálati csoportok jóváhagyják. A képviselők Ausztráliából, Japánból, Tajvanból, Kelet- és Nyugat-Malajziából, Thaiföldről, Fülöp-szigetekről, Pakisztánból és Szingapúrból jöttek. A megbeszélésről távolmaradt országok képviselőit is hamarosan megválasztják. Ezen országok ICCRS tagjai hivatalból tagjai lesznek a tanácsnak is. Megválasztották a végrehajtó bizottságot, amely egy elnökből (Bart Pastor, Fülöp-szigetek) alelnökből (Emanuel Gaudette, Szingapúr), titkárból (Annie Corpin, Fülöp-szigetek), gazdasági felelősből (Jimmy Lozare, Thaiföld), és hivatalból az ICCRS Tanács egy tagjából (Joseph Chee, Malajzia) áll. A csoport várhatóan összeköttetést fog teremteni a vezetők között és buzdítást ad a megújulásnak ebben az óriási régiójában. Néhányan úgy találják, hogy szükséges volt egy ilyen bizottság felállítása, hogy felkészüljenek a Kínában várható munkára.

ICCRS ALAPSZABÁLY: A SZOLGÁLAT SZABÁLYZATA

(6. rész)

Az ICCRS alapszabály legutóbbi részei az iroda munkáját írták le, amely biztosítja a szükséges adminisztrációt a Tanács határozatainak végrehajtásához. Az irodát egy adminisztratív igazgató irányítja, akit a tanács

tagjai választanak, neki magának azonban nem kell tanácstagnak lennie.

Az iroda három fő feladata: a megfelelő információáramláshoz szükséges **levelezés** és a különféle listák koordinálása, **anyagi alapok** megteremtése és számviteli nyilvántartása és a **látogatók fogadása** az irodában. Mindegyik időigényes feladat, amely elég elfoglaltságot jelent az igazgató munkatársainak, könyvelőnek, titkárnak egyaránt.

Elsődleges hírközlési feladat az ICCRS Nemzetközi Hírei szerkesztése, amelyet **120 ország 6.800 olvasójához** postázunk. Az 5 nyelvű kiadás 5 különböző gépelési, szerkesztési, nyomdai munkakört jelent minden egyes szám esetében. A napi levelezés a másik soha véget nem érő feladat. Minden levél, akár a megújulás résztvevőitől, akár másoktól érkezik, azonnal megválaszolásra kerül. Sok esetben könyveket kérnek – amelyek legtöbbjét ingyen postázzák valamennyi fejlődő országba. Telefonon érkező információkéréseket vesznek fel. A fax használatához már annyira hozzászoktunk, hogy néha felmerül bennünk a kérdés, hogyan lehetett egyáltalán ügyet intézni a múltban nélküle. A könyvek százait és több mint 200 folyóiratot tartalmazó könyvtár a világ karizmatikus irodalmának raktáraként szolgál. (A ti újságotok vagy hírleveletek vajon megvan? Írjatok, járjatok utána, hogy az ICCRS minden korszerű információt megkaphasson.) Az iroda munkatársai gondoskodnak a tanács üléseinek megszervezéséről és 2-3 évenként megrendezésre kerülő nemzetközi konferenciák megtervezésének is ők az irányítói. Segítenek más csoportoknak is, például az Elkötelezett Közösségek Katolikus Szövetségének, vagy a Nemzetközi Lelkigyakorlat Papok Számára programjainak elkészítésében.

A jó könyvelés szükségszerű annak érdekében, hogy minden ICCRS-nek adott fillér bölcsen kerüljön felhasználásra. Amint azt olvasóink is tudják, az ICCRS a gondviselésre hagyatkozva él. Minden pénze a Nemzeti Szolgálati Csoportoktól, a javasolt 10%-os tizedekből, hírlevél adományokból, és néhány más támogatótól származik. Az ICCRS nem kap támogatást a Szentszéktől. Bár örömmel foglalják el helységeinket egy vatikáni „területen kívüli" épületben, azonban az ICCRS fizet minden irodaköltséget: bérletidíjat, fűtést, világítást, telefont, stb. Az alkalmazottak különlegesen hálásak minden anyagi hozzájárulásért, mert iroda a gondviselésből él. Az ICCRS pénzügyi elszámolásait rendszeresen felülvizsgálják Olaszországban, az érvényben lévő számviteli gyakorlatnak megfelelően.

A jóváhagyott alapszabály szerint élni – ez az ICCRS tanács és az alkalmazottak célja

A Rómába érkezők fogadása, egyházi tisztségviselőkkel való találkozások, beszédek a Vatikáni Rádióban – szintén az iroda alkalmazottainak feladata. Római tartózkodásának megtervezésével sok látogató kap segítséget az ICCRS munkatársaitól, különösen pápai misékre és audienciákra szóló jegyek beszerzéséhez, valamint a Szent Péter Bazilika alatti sírkamra és a katakombák meglátogatásához. A közösség minden látogatót meginvitál az iroda mindennapi imaösszejövetelére vagy a 12.30-kor tartandó misére, hogy együtt imádkozzanak a megújulásért a világban.

A nemzetközi státusz megadása az ICCRS-nek, mint Krisztus hívők magán társaságának, fordulópontot jelentett a katolikus karizmatikus megújulás történelmében. A jóváhagyott alapszabály szerint élni – ez az ICCRS tanács és az alkalmazottak célja.

Kedves Olvasók!

Az elmúlt hét évben az volt a megtisztelő feladatom, hogy szerkeszthettem ezt a Nemzetközi Híreket. Örömömre szolgált, mert jelentéseket közölt azokról a csodálatos eseményekről, melyeket Isten vitt véghez közöttünk. Remélem segített nektek megismerni egy teljesebb képet, túl a helyi csoportotokon, közösségeteken. Megláthattátok, hogy nem vagytok egyedül, részei vagytok valaminek, ami sokkal nagyobb, mint egy imacsoport vagy közösség.

Az Úr valóban prófétai dolgot vitt véghez közöttünk. Ezt az igazságot sokkal jobban méltányolom a szentatya januári beszédének megvilágításában: *„A Szentlélek közbenjárása szükséges a tanúságtételhez éppen úgy, mint az egyetemes papság gyakorlásához. Ez nem a természet rendjében megtalálható különleges karizmákhoz kapcsolódó prófétai alkat kérdése, ahogy néha a modern pszichológiában és szociológiában értelmezik. Sokkal inkább természetfeletti prófétálás, amint azt Joel jelezte (3,2) és amit Péter idézett Pünkösdkor: »Az utolsó napokban... fiaitok és lányaitok jövendölni fognak.« (ApCsel 2,17) Ez a Lélek által adományozott új élet elhozataláról szóló valóság hirdetését, közvetítését, elterjesztését jelenti az emberi szívekben."*

Ezzel összhangban a legutóbbi ICCRS Tanács ülésén Cordes püspök úr arra akart minket rábeszélni, hogy ne legyünk úgynevezett normális katolikusok, akik olyanok, mint azok az üzletek, amelyeket külsőleg renoválnak és kiírják az ajtóra az „árusítás zavartalanul folyik". Mindkét egyházi vezetőtől világos felhívást hallunk arra vonatkozóan, hogy legyünk prófétaiak. Mivel mi, a katolikus karizmatikus megújulásban olyan szoros kapcsolatban állunk azzal, amiről a pápa beszélt, felelősek vagyunk, hogy prófétaiakká váljunk és a megújulást is efelé vezessük. Ahogy a katolikus karizmatikus megújulás fejlődik, imádkozom, hogy sose veszítse el prófétai hangját.

Visszatérek a Milwaukee püspökséghez, hogy folytassam a lelkipásztori munkát egy helyi plébánián. Imádkozzatok velem, hogy át tudjam tenni a gyakorlatba mindazt, amit tőletek és másoktól tanultam és, hogy prófétai lehessek Isten népét szolgálva.

Ken Metz

(Az ICCRS engedélyével közöltük.)

70.-Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Az Egyház tanításából ›› 2
Katona István: Boldog Új Évet Kívánok! ››››››››››››››››››››››››››› 3
Dr. Kovács Gábor: Imádd az Istent, és élj! ›››››››››››››››››››› 4
Pat Kennedy: Egyházmegyei gyógyító szolgálat... ›››››››››› 7
Grászli Katalin: Életem értelme Jézus! ››››››››››››››››››››››››››› 9
Nikol Baldacchino: Jó döntések a vezetésben ›››››››››››››››› 10
Próféciák Czestochowából ›› 12
Charles Whitehead: A szeretet mindent elvisel ››››››››››››››› 13
Jézus Szentséges Szívének jövendölése... ››››››››››››››››››››››› 14
Zillich Beatrix Mariann: Mit jelent újjászületni ››››››››››››››› 15
Szerkesztői üzenetek ››› 16
A Katolikus Karizmatikus Megújulás hírei ›››››››››››››››››››› 17

Terjesszétek a MARANA THA c. újságot, legyetek segítségére az evangelizációnak, hogy egész Magyarország megújuljon a Szentlélekben!

— M A R A N A T H A —

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
megjelenik kéthavonta
Megrendelhető a szerkesztőség címén:
Budapest, 1053 Ferenciek tere 9.
Telefax: 117-90-26
Felelős kiadó: Katona István

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült az AGROPRINT Kft. nyomdájában 94/230
Felelős vezető: Tóth László
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992